

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 13. 1. 1956, sp. zn. 1 Tz 369/55

Číslo:

Právní věta:

Ustanovení čl. X odst. 2 amnestijního rozhodnutí presidenta republiky ze 4. května 1953 stanoví, že tam, kde je použití zákona závislé na délce trestu odnětí svobody, rozhoduje délka trestu sníženého nebo jinak zmírněného podle tohoto rozhodnutí. Za takové použití zákona závislé na délce trestu odnětí svobody jest pokládat též postup podle § 204 tr. ř. vyvolaný z podnětu pozdější amnestie.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 13.01.1956

Spisová značka: 1 Tz 369/55

Číslo rozhodnutí: 36

Číslo sešitu:

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obviněný byl pravomocným rozsudkem okresního soudu v Místku ze 7. března 1950 odsouzen pro zločin loupežné vraždy podle §§ 134, 135 č. 2 tr. zák. z r. 1852, pro zločin krádeže podle §§ 171, 173, 174 IIc), 176 I, IIc), 179 cit. tr. zák. a pro přestupek potulky podle § 1 zák. č. 89/1885 ř. z. do těžkého doživotního žaláře a ke ztrátě volebního práva.

Pravomocným usnesením okresního prokurátora v Místku z 21. listopadu 1955 bylo vysloveno, že podle čl. III. amnestijního rozhodnutí presidenta republiky ze 4. května 1953 se uvedený trest doživotního těžkého žaláře mění v trest odnětí svobody v trvání dvaceti let.

Lidový soud ve Frýdlantu-Místku usnesením z 24. srpna 1955 stanovil podle § 204 odst. 1 tr. ř. (se zřetelem k rozhodnutí presidenta republiky z 9. května 1955) jako přiměřený trest za zločin loupežné vraždy podle §§ 134, 135 č. 2 tr. zák., z r. 1852 odnětí svobody v trvání třiceti let.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem zrušil usnesení lidového soudu ve Frýdlantě-Místku a tomuto soudu nařídil, aby věc znova projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Generální prokurátor ve stížnosti pro porušení zákona uplatňuje, že lidový soud pochybil, když při

stanovení přiměřeného trestu na trestný čin amnestii z 9. května 1955 nepodléhající nevyšel z výše trestu úhrnného, jak byl zmírněn v důsledku amnestie ze 4. května 1953. Generální prokurátor zároveň navrhl, aby tato vada byla napravena (§ 218 odst. 2 tr. ř.).

Stížnost pro porušení zákona je důvodná.

Ustanovení čl. X odst. 2 amnestijního rozhodnutí presidenta republiky ze 4. května 1953 praví, že tam, kde je použití zákona závislé na délce trestu odnětí svobody, rozhoduje délka trestu sníženého nebo jinak zmírněného podle tohoto rozhodnutí. Za takové použití zákona závislé na délce trestu odnětí svobody jest pokládat též postup podle § 204 tr. ř. vyvolaný na př. z podnětu pozdější amnestie. Při postupu podle § 204 tr. ř. soud rozděljuje totiž úhrnný trest určité výše na dvě části, které mají odpovídat vzájemnému poměru závažnosti činu neamnestovatelného a činu amnestovatelného.

V daném případě bylo tedy úkolem lidového soudu stanovit přiměřený trest na zločin loupežné vraždy [amnestii z 9. května 1955 vzhledem k čl. VIII odst. 1 písm. d) cit. amn. rozhodnutí nepodléhající] tak, aby tento trest spolu s trestem vybývajícím na zločin krádeže a přestupek potulky (amnestii podléhající) činil v souhrnu dvacet let, t. j. dobu, na kterou byl původní doživotní trest na svobodě podle čl. III rozhodnutí presidenta republiky ze 4. května 1953 o amnestii snížen usnesením okresního prokurátora z 21. listopadu 1953. Ježto lidový soud stanovil jako přiměřený trest na loupežnou vraždu trest odnětí svobody dokonce vyšší než činil úhrnný trest po zmírnění v důsledku předchozí amnestie, porušil zákon v ustanovení čl. X odst. 2 amn. rozh. ze 4. května 1953, a to v neprospěch odsouzeného.